

Det indre liv i Mandal Rotaryklubb

AV HANS CHRISTIANSEN

I 1960 årene kunne det hende at når man kom til et møte så var det ikke noe program, ganske enkelt fordi den som skulle ha programmet ikke hadde meldt fra til presidenten at han fikk fravær.

Øyvind Drotninghaug arbeidet spesielt med slike problemstillinger og fikk i sin presidenttid innarbeidet gode rutiner som klubben siden har tatt godt vare på. Enhver president vet at det siste han gjør når et møte er slutt, er å forvise seg om at programmet for det neste møtet er i orden.

Mandal Rotaryklubb har vært flink til å bruke egne krefter. Møtedag og tid er hver onsdag kl. 18.30 til 19.30. I sommerperioden er det fremmøte kl. 11.30 på Solborg Hotell. Sommerbyen har mange gjester som også er rotarianere. I denne perioden er det ikke noe program.

Et vanlig møte begynner med at presidenten tar opp klubbsaker og eventuelle ting fra guvernøren, etter 5 til 10 minutter slipper den til som har programmet. Eksterne foredragsholdere har gjerne fått et vink om at det bør være 10–15 minutter igjen til spørsmål og diskusjon. Dette utfra den tankegang at uten en levende klubb hvor medlemmene deltar med spørsmål og diskusjon, så dør klubbens indre liv. Da blir det en passiv klubb. En gang i måneden har man «presidentens møte», da er det særlig klubb-saker og guvernørsaker, dertil legges der gjerne inn «3 –minutter». Etter dette skal det aldri være spørsmål og diskusjon – også et «siden sist» hvor en av medlemmene forteller hva som er skjedd i arbeidet eller i eget liv siden sist han var på talerstolen. Så har man flere peismøter i året. Vi har Kvellandsturene, og vi har turene til Danmark. En guvernør sa en gang at

når han kommer rundt til enkelte klubber fikk han spørsmålet: «Hva skal vi gjøre for å øke aktiviteten?» Og han hadde da svart: «Være aktive selv».

Mandal Rotaryklubb har åpenbart funnet en form som passer medlemmene, gir dem noe og bringer informasjon fra høyst ulike kanter av samfunnet. De forskjellige komiteene har ansvar for programmene gjennom året. Det gir et mangfold, og diskusjon etter programmene og sørger for aktivitet. Der vi er mindre flinke, er å ta oss av fremmede som kommer på våre møter. Her burde vi lære av utenlandske rotarianere.

Organiseringen av årets program foregår slik at innkommende president allerede i mai/juni innkaller sitt styre og så utnevnes de respektive komitémedlemmer. Hver komité har ansvar for to eller tre møter i året. På denne måten får man et sterkt mangfold med variasjoner av egne krefter og av krefter som trekkes inn. Dette er en form som har gitt medlemmene meget.

Presidentens møte en gang i måneden er gjerne avsluttet med et peismøte. Dette vil si at grupper på 6–8 medlemmer samles hjemme hos en rotarianer til enkel servering etter spleisemetoden. På denne måten blir vi mer kjent med hverandre.

Ellers er det en uskreven regel i Mandal Rotaryklubb liksom i andre Rotaryklubber at man dyrker kameratskap, men er totalt fjern for kameraderi. Mandal Rotaryklubb er dyktig i ikke å spørre sin lege om en time dagen derpå eller en offentlig ansatt om tid for et møte. Det er kanskje også en grunn til at klubbånden fungerer meget godt.